

1 MÁJ 2021

ANARCHISTEK A ANARCHISTŮ

ZA OBĚTI ZISKŮ PRŮMYSLU

Kašleme na to, že v minulosti různé režimy zprofanovaly oslavu Prvního máje na bezduchou přehlídku své vlastní moci. I na to, že korporátní média to tak ráda připomínají, aby odvrátila pozornost od všech oprávněných požadavků pracujících lidí. My, anarchisté a anarchistky, se opakovaně vracíme ke kořenům Prvního máje, jenž je neodmyslitelně spjat s bojem za osmihodinovou pracovní dobu a s justiční vraždou anarchistických aktivistů z amerického Chicaga, kde se tento boj v roce 1886 se vši vervou odehrával. Právě jejich památku si připomínáme každý rok, stejně jako historii zápasů pracujících nejen za lepší životní a pracovní podmínky, ale i za vizi lepšího světa bez útlaku a vykořisťování.

Letos si chceme připomenout také desetitisíce mrtvých u nás a miliony mrtvých ve světě, lidí, kteří podlehlí nemoci covid-19. Jsme přesvědčeni, že většina mrtvých není jen pouhou obětí pandemie. Pandemie se stala hluboce politickou záležitostí a jasně odkryla karty, s nimiž hrají jednotlivé vlády. Karty, které ve vlastním zájmu rozdávají ekonomické elity ve hře, jejíž pravidla samy určují a mění podle své potřeby.

Jsme přesvědčeni, že pandemii jsme mohli dávno zlomit, kdyby k tomu byla skutečná vůle a byla přijata smysluplná opatření. Stačilo na několik týdnů zastavit provoz, být doma, dodržovat sociální distanci a potřebná preventivní hygienická opatření. Znamenalo by to ale zastavit také průmysl. A zachránilo by to nespočet životů.

Jenže průmyslníkům, finančníkům a jim podlézajícím politikům tento stav nevyhovoval. Znamenalo by to pro ně dočasné omezení zisků. A tak raději rozhodli o nás bez nás. Namísto několika týdnů boje za téměř nulový výskyt nemoci nám předepsali nekončící agonii: „Musíte pro nás nadále otročit a vytvářet nám zisky. Ve svém volném čase ale budete zavřeni doma.“ Tím nám dali najevo, že naše životy a zdraví je vůbec nezajímají, jde jim zas a jen o peníze. Jako kdyby jich už neměli dost. Globálně miliony mrtvých jsou pro ně přijatelné ztráty, nad nimiž s lehkostí mávnou rukou. Důležité je, aby se nezastavila kola kapitalistické mašinerie. „Domácí vězení“ pak zajistí, aby pracujících nezemřelo zas tolik, že by to nějak výrazně omezilo přísun „lidských zdrojů“ ochotných kvůli přežití riskovat své zdraví (a zdraví svých blízkých) v průmyslovém provozu.

Vlády moc dobře vědí, jaké důsledky mají rozhodnutí, která prosazují v zájmu vlastníků kapitálu. Vždyť hlava české vlády

má sama eminentní zájem, aby její korporace prosperovala. A že lidé umírají? Nejlehčí je to svést na ně samotné, že se chovají nezodpovědně, a tak skrýt vlastní nezodpovědnost, za jejíž dopad by se nemusel stydět žádný masový vrah.

Další ukázkou kapitalistického sobectví jsou patenty na vakcíny proti covid-19 (a na léčiva obecně), nemluvě o laxnosti vlády v otázce očkování. A že klesne vzdělanost dnešních dětí, protože nemohou chodit do škol? Pro průmysl jediné dobře, už dlouho volá, že mladí jsou převzdělaní a že mu chybí laciná učňovská mládež do montoven.

Dokud nám budou vládnout kapitalistické vztahy, budeme vždy a jen zdroje, naše ruce a mozky budou na prodej, budeme muset poslouchat cizí příkazy, a když se vzepřeme, přijdeme o chleba nebo nás zkrátí policejním obuškem. Kapitálu na lidském životě záleží, jen dokud z něj má nějaký profit. A vlády tu jsou už jen od toho, aby hájily zájmy kapitálu.

Od vlád nic nečekáme, tudíž ani od volební maškarády, která je legitimizuje. Víme, že dokud tu bude stát a kapitalismus, nikdy nebudeme svobodní. Chceme o svých životech rozhodovat sami, i na pracovištích se mnohem snáz domluvíme bez šéfů. Ceníme si životů a zdraví lidí, kašleme na zisky hrstky kapitalistů.

Proti státu a kapitalismu! Za svobodu a samosprávu!

speciální vydání anarchistického měsíčníku A3
vydává Nakladatelství Anarchistické federace / www.afed.cz / afed@afed.cz